

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Deu[m] per paruos magna patrasse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

motuum, & sensuum, & cogitationum organa in exiguum includere corpus, est maioris operæ, si res ipsa spectetur, quam in grandem quamdam capacitatem. Quod videre est etiam in rebus artefactis: vt si quis Iliadem totam in nucem condatur, vel sub muscæ ala quadrigam. Deniq; vel Ethnicus docuit, nihil tam paruum esse, quod non gloriam parere possit.

Plin. lib. 15.
nat. hist. c. 14.
V.

Dion. lib. 60.

Quin sæpe etiam ipsa vel paruitas, vel deformitas parit vitilitatem. Asinius Gallus, Drusi frater vterinus, vt de eo ex Dione accepimus, etsi Claudio Augusto insidiatus esset, non tamé extremo supplicio, sed exilio tantum multatus est; idè, quia nec ad suum facinus exercitum parauerat, neque pecuniam contraxerat: item quòd statura minima ac summa deformitate velut monstruosus despiceretur, ridiculusq; magis quam metuendus esse videretur. Rideantur sanè monstra, dummodo rideantur ad incolumitatem. Huic Asinio contentus profuit, periisset, nisi fuisset monstruosus. Alijs quid obfuit staturæ breuitas? quam tollere non fuit in illorū potestate.

Matth. 6. 27.

Michael Riccius lib. 1. de Francor. regib.

Quis vestrum, ait Seruator, cogitans potest adycere ad staturam suam cubitum vnum? At ipsa breuitas nonnullis nomen fecit. Refert enim Michael Riccius, Pipinum, qui Childerico rege fugato, ex Austrasia migrans prætorij præfectus creatus est, tam breuem corpore fuisse, vt *pusilli* cognomen illi inditum sit. Quòd si verò exiguitas staturæ alijs non nomen, tamen gratiam dedit, vt Menestrati apud Lucillum in Græcis Epigrammatis; & Faustulo apud Ausonium, qui ita in eum iudit:

Faustulus insidens formica, vt magno elephanto

Decidit, & terre terga supina dedit.

Moxq; idem ad mortem est multatus calcibus eius,

Perditus vt posset vix retinere animam,

Vix tamen est fatus: Quid rides improbe liuor,

Quòd cecidi? cecidit non aliter Phæthon.

VI.

Quàm multi nihil haberent, quod inter confabulandum loquerentur, nisi in masculos dicta dicerent? nisi eorum vitilitates dipulo differrent, & nescio quas non instituerent comparationes? Nimirum existimant, eos qui parua nōrunt tangere, optimos esse iaculatores. Aliter iudicauit Christus, qui postquam

postquam interrogauerunt discipuli: *Quis, putas, maior est in regno caelorum? aduocans paruulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum caelorum. Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno caelorum. Et qui susceperit unum paruulum talem in nomine meo, me suscipit. Qui autem scandalizauerit unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Scilicet quæ oculis apparent magna, miratur mundus. Deus autem intuetur cor. Non enim, ait, cogitationes meæ cogitationes vestrae: neq; via vestra via mea, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur cali a terra, sic exaltata sunt via mea a vijs vestris, & cogitationes meæ a cogitationibus vestris.* Hinc, quæ stulta sunt mundi, elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: & ignobilia mundi, & contemibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret, ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius. Manifestè hoc mundo est demonstratum, in pugna & victoria Dauidis, contra vastum illum & gloriosum militem, gigantea superbia incedentem. Quanta hinc, ô Superi, moles stetit corporis! cuius longitudinem aiunt sex cubitorum cum palmo fuisse. Cubitus autem, si rationem Græcorum sequamur, duos pedes habuit, sin Latinorum, sesquipedem. Hæc se carnea moles lorica textit quinque millium siclorum ponderis: lanceam autem instar iugi textorij, & in hasta ferrum seu cuspidem sexcentorū siclorum habuit. Quàm Martius fuit iste gigas? quàm ferreus homo! quàm clamorosus & iactabundus Polyphemus? quàm minax terror? quàm veteranus bellator? quantis viribus hastam in torquebat? quantis passibus terram tremefecit? quàm metuendis vocibus territauit astra? At inde obuiam venit huic Herculi inermis ouium pastoreculus, inidoneus armis gestandis, solo baculo, lapidibus, & funda armatus. Hunc rufum adolescentem contempsit Philisthæus. Sed mox sensit, vter fortior esset; humi deiectus, capite amputato, & in triumphum portato. Ita nimirum in maius superbi illius gigantis dedecus cederebat, imbelli adolescentis manu cecidisse.

Matth 18. 2.

Isa. 55. 8.

1. Cor. 1. 27.

1. Reg. 17.

cidisse. Ita res diuinis potius, quam humanis viribus ascri-
bebatur. Quid non dictum, quid non cantatum, quid non fa-
ctum, qui non erecti arcus triumphales, qui non applausus,
quæ non acclamationes excitatæ fuissent, si Saul rex sua ipsius
manu huic gigantem prostrauisset? Nunc autem palam agni-
tum est, in nomine Domini caelum exprobatorem, fugatos ho-
stes, victoriam obtentam fuisse. Et maior est gloria, per par-
uum posse patrare magna. Hoc pacto, etiam posterioribus
saeculis, Edgarus Britannorum rex statura pusillus, Rinardum
Scotorum regem staturæ paruitatem sibi exprobrantem ad sin-
gulare certamen prouocans, ei ostendit, virtute se, non sorte
electum regnare. Et Iouius in vita Baiazetis I. refert, à Galea-
cio Gonzaga, statura admodum pusillo, itidem singulari cer-
tamine, superatum esse Caroli VI. regis marschalcum Bucic-
aldum Gallum, hominem gigantem magnitudinis; qui ea-
propter voto se obstrinxit, arma se amplius non induturum.

Fulgos. lib. 3.
cap. 7.

VII.
Pim. l. 7. c. 2.
nat. hist.

Aristot. lib 8
de hist. ani-
mal c. 12.
Vide Lud. Vi-
uicm in lib 16
S. Aug de ci-
uit. c. 8.
Mela. l. 3 c. 4.

Albert. Mag.
lib 7. anim. l.
traç. 1. c. 6.

Tam magnus cum sit in paruis Deus, laudandus est eti-
am ab illis terræ Indiæ partibus, in quibus *Spithamai Pygmaei*
narrantur, ternas Spithamas longitudine, hoc est, ternos doctantes
non excedentes, salubri celo, semperq; vernante, montibus ab Aeghi-
lone oppositis: quos à gruibus infestari Homerus quoq; prodidit. Fa-
ma est, insidentes arietum caprarumq; dorsis armatos sagittis, veris
tempore, uniuerso agmine ad mare descendere, & oua pullosq; earum
alium consumere: ternis expeditionem eam mensibus confici, aliter
futuris grecibus non resisti. Casas eorum luto pennisq; & animum
putaminibus construi. Scholiastes in tertium Iliados scribit eos
in extrema parte Aegypti, Aristoteles in Aethiopiae regione
Troglodytica habitare, subireque cauernas, & ob eam causam
Troglodytas vocari, fabulamque esse negat, quod vulgò
de statura eorum deque pugna cum gruibus fertur. Homerus
& Strabo Aethiopiae illis partem tribuunt, Mela Arabiam.
Quod quidam tradunt, eorum mulieres quinto anno parere,
senescere octavo, vel, teste Alberto Magno, triennio *gigere,*
ostennes mori, ut adeò breuitas vitæ breuitati staturæ respon-
deat, fabulam olet, cum nos quinquaginta & sexaginta annorum
pumilos spithamaeos viderimus, qui etsi non probant esse

certum